

El castell de Sant Ferran, enorme baluerna desaprofitada.

L'Empordà emmurallat

L'any 1973, Salvador Dalí va fer aquesta reivindicació inesperada del castell de Figueres: "El castell de Sant Ferran és únic al món; jo només n'he vist un a Rússia que el supera en grandiositat. Me'l conec molt bé, perquè vaig fer-hi el servei militar. És un escenari digne d'en Dalí i crec que està predestinat. Espero poder-hi fer grans coses. Sobre el seu futur només cal esperar; vindrà un dia que caurà com una figa seca".

La figa, però continua ben ferma a la figuera de Figueres, i, si el castell estava predestinat, no era pas a acollir el senyor Dalí, sinó uns altres bigotis: els de l'ex-tinent coronel de la Guardia Civil Antonio Tejero, que hi compleix condemna per la seva participació en el cop d'estat de 1981.

L'any 1983, deu anys després de les declaracions de Dalí, l'alcalde de Figueres va fer les primeres gestions prop del Ministeri de l'Exèrcit per tal d'obtenir la titularitat del castell i destinar-lo a usos civils. L'any 1984 va reiterar la petició, i el Ministeri es va mostrar disposat, en principi, a parlar-ne. Ara, amb el consens de totes les forces polítiques representades, l'Ajuntament ha decidit impulsar la realització d'un estudi sobre les possibilitats del conjunt arquitectònic i, amb les conclusions a la vista, negociar la fórmula més convenient per obtenir la reconversió del castell. Es parla d'un Concurs Internacional d'idees i de l'interès de persones com Oriol Bohigas o Ricard Bofill a participar-hi.

Qui sap, doncs, què ens podrà deparar el futur d'aquesta fortificació tan carregada de gran i de petita història. Allà hi va morir l'any 1809 el general Alvarez de Castro, qui sap si torturat pels francesos. Allà es va celebrar l'any 1939, amb assistència del president Negrín, la darrera sessió de les Corts Republicanes d'Espanya. Allà hi compleix condemna en solitari el colpista Tejero, rodejat d'uns pocs soldats i de cent vuitanta mules. El governador civil de Girona ha declarat fa poc que Tejero costa més car que no costava Hess, i ha afegit que "les mules són un anacronisme". Ben mirat, potser no ho són tant. En tot cas és el castell sencer el que resulta un enorme anacronisme: el d'una baluerna desaprofitada i estèril que podria tenir mil rendibilitats culturals, recreatives, cíviques i socials. Allò que és